

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJÉTEK!

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XX. ÉVFOLYAM

5. SZÁM

1975. MÁJUS

ÁRA: 60 FILLÉR

Az elnökségi ülésről jelentjük:

Létszámgazdálkodás, részesedési alap

A Szakszervezet Elnöksége a márciusi ülésén több előterjesztést tárgyalta. A SZOT Titkárság 1974. szeptember 16-i határozata alapján évenként értékelni kell az

alkalmazotti létszám-gazdálkodással kapcsolatos tapasztalatokat,

amelyekről a Közgazdasági Osztály készített előterjesztést. Az alkalmazotti létszám alakulását a postán 1971–1974 között elemezték. Ebbe a kategóriába három állománycsoport tartozik, a műszaki, az adminisztratív és egyéb állománycsoportok. A Posta összlétszámának 16,9 százaléka tartozik ide. A vizsgált időszakban a létszámnövekedés 6,1 százalékkal, 522 fővel nőtt. Az alkalmazotti létszámnövekedés ma világszerte is egyúttal az alkalmazotti létszám emelkedésével. Megállapította az Elnökség, hogy a posta alkalmazotti létszámnövekedése — az új feladatokhoz viszonyítva — mérsékeltnek, reálisnak tekinthető. Helyes intézkedésként értékelték az irányító

munkakörben az alkalmazotti létszámnövekedés engedélyhez való kötését.

A jövőben az indokolatlan létszámnövekedést kell megakadályozni. Nagyobb figyelmet kell fordítani az átszervezésekre. Az eddigieknél jobban igénybe kell venni a munka- és üzemszervezés eszközeit, tapasztalatait.

Több javaslat hangzott el a jövőbeni értékelésre, elemzésre. Az összehasonlításnál a postán belüli módszert alkalmazzuk. A műszaki állománycsoporton belül vizsgálni kell a közvetlen termelésirányítók létszámalkulását. A szakszervezet tevékenyen vegyen részt az alkalmazotti létszám alakulását vizsgáló, elemző KPM albizottság munkájában.

Az Elnökség a Vezérigazgatóság előterjesztése alapján megvitatta és jóváhagyta a Posta 1974. évi részesedési alapjának képzését, felhasználását, valamint az 1975. évi felhasználás előirányzatát.

Az 1974. évi részesedési alap a jó gazdasági eredmények alapján a tervezett 169,6 millió forinttal szemben 188,4 millió forint volt. A részesedési alap felhasználása is általában a tervezettnél megfelelő volt. A tervezettnél több fordított az üzemi étkeztetésre, az üdülők fenntartására, az újítások díjazására, az évközi kifizetésekre és természetesen az év

végi részesedésre. Az elnökség tagjai közül többen kifogásolták azonban, hogy a kiváló dolgozók jutalmazására a tervezettnél kevesebbet használtak fel. Javasolták azt, hogy a kiváló dolgozó kitüntetés keretszámait a középokú postaszervek a szakszervezeti tanácsokkal együtt, a jövőben körültekintőbben osszák el és év közben a felhasználásra nagyobb gondot fordítsanak.

Az 1975-re tervezett eredmény alapján a részesedési alap előirányzata 196,1 millió forint. A felosztásnál növekszik a nem pénzbeni részesedés összege, mintegy 6 millió forinttal, viszont a kötelező tartalék növekedése miatt csökken a pénzbeni részesedés, mintegy 7 millió forinttal. Ezen belül azonban nő a lakáscélok támogatása, az évközi kifizetésekre fordítandó összeg, melyből 3 millió forint a munkaverseny jutalmazását szolgálja. Az elnökség mindkét előterjesztést jóváhagyta.

Az elmúlt havi ülésen tárgyalta az Elnökség a Kollektív Szerződés 1975. évi módosítására, illetve kiegészítésére vonatkozó előterjesztést is. Lényegesebb módosításként fogadták el az éjszakai pótlék felemelését, a budapesti és vidéki hírlapárusok kategória- és jutalékkulcs változását, a hírlapkiosztási díjak emelését, az év végi részesedésre jogosultságnál a tárgyévben eddig,

legalább hat hónapon át kellett munkaviszonyban lenni, ez módosult 3 hónapra.

Jóváhagyták a 4. sz. melléklet alapján a részesedési alap 1975. évi felhasználásának előirányzatát is.

Ugyancsak új a 10. sz. melléklet is, mely tartalmazza az 1975. évi bérfejlesztés irányelveit.

Az elnökség az eredeti előterjesztést alapos vita után, módosítva fogadta el. Ugyanis az irányelvek tartalmazzák az Országos Szakmai Bértáblázat alkalmazásával kapcsolatos feladatokat is. A feladatok mellett az 1975-re érvényes OSZB-bértételek kategóriánkénti alsó-felső határait is tartalmazza az eredeti előterjesztés. A vitában elhangzott érvek alapján az Elnökség úgy döntött, hogy a 10. sz. melléklet ne tartalmazza az OSZB bértételeit, s az érintett munkakörök felsorolását sem. Ezt külön utasításban adják ki. Szükségesnek tartotta az Elnökség azonban azt, hogy ezeket az érintett dolgozókkal ismertessék és megfelelő felvilágosító munkát végezzenek mind a szakmai, mind a szakszervezeti szervek. Emellett az irányelv kiegészült azzal, hogy a Kollektív Szerződés 1. sz. mellékletét képező bérrendszerek bértételeit továbbra is érvényben vannak, azok alkalmazása kötelező. Ez azt jelenti, hogy az OSZB bértételeinek alkalmazásával két tarifarendszer alsó és felső határai vannak érvényben, a kötelező betartás azonban a fentebb említett bérrendszerek felső határaitra vonatkoznak.

A postaszerveknek az irányelvek figyelembevételével a Függetlenben kell szabályozni az egyes munkaterületeken végrehajtásra kerülő bérfejlesztés mértékét.

Végül tárgyalta az Elnökség a Budapesti Postaigazgatóság vezetőjének beszámolóját az Igazgatóság munkavédelmi helyzetéről. A beszámolóhoz a szakszervezeti tanács kiegészítő jelentést adott. Az Elnökség jónak értékelte az igazgatóság és szakszervezeti tanács e téren végzett munkáját. A beszámoló és kiegészítő jelentés a IV. öt éves terv időszakában túlközi a munkavédelmi tevékenység körében végzett munkát, a tett intézkedéseket, eredményeket és rámutat a meglévő problémákra. Javulást mutat a baleseti helyzet alakulása. A balesetek számában dominál a közúti balesetek aránya, melyre több figyelmet kell fordítani. A szakszervezeti tanács és alapszervezetek jelentősen segítik és közreműködnek a munkavédelemmel összefüggő feladatok ellátásában. Komoly az előrelépés az üzemegészségügyi, a szociális ellátás, a munkakörülmények javulása terén.

Az elnök elismerte és méltányolta az igazgatóság és a szakszervezeti tanács eddigi intézkedéseit és eredményeit, felhívta a figyelmet a jogos problémák megoldására, valamint a szakszervezeti tanács által támogatott további jogos igények tervszerű végrehajtására. Horváth Kálmán

A győzelem napja

A fasiszta Németország feletti aratott győzelem napja 1945. május 9. Az esztelen pusztítás után, 50 millió ember halála váltotta meg a békét. Az ekkor kezdődő világtörténelmi fordulat ma is meghatározza az emberiség további sorsát. A világháború vége a szocialista eszmék győzelme is volt, a világméretű békeharcnak kezdete, amelynek jelentőségét ma, 30 év után érezzük talán legjobban.

Új, hatalmas nemzetközi erő születését és erősödését tette lehetővé a fasiszta felett aratott győzelem. Nem ingyen kaptuk a békét, azóta is, állandóan meg kell védeni. A három évtized alatt a nemzetközi békeharc legerősebb zászlóvivője a Szovjetunió volt, amely a legtöbbet szenvedett a háborúban. Május 9-e örökké figyelemre méltó marad: a békcért való történelmi küzdelem nem ért véget e nappal, tovább folyik a fegyvertelen világ megteremtéséért.

Az évfordulóról mondta Leonid Breznyev: „Elhárult az új világháború kirobbanásának veszélye. Továbbra is mindent megteszünk, hogy végső soron teljesen kiküszöböljük ezt a veszélyt...”

Alapszervezeti választások előtt

A jelölő bizottságok munkájáról

A szakszervezeti szervek és tisztségviselőik választása a demokrácia elveinek betartásával nyílt, illetve titkos szavazással történik. A választó értekezlet tisztségviselőit, a taggyűlés elnökét, a jelölő bizottságot, a szavazatszedő bizottságot, a mandátumvizsgáló bizottságot nyílt szavazással választjuk.

A taggyűlés elnökének első sorban ügyrendi feladata van. Levezeti a beszámolókat a vezető testület munkájáról és a számvizsgáló bizottság jelentését, továbbá az szb elnöknek és titkárnak, vezetőségi tagjainak, a számvizsgáló bizottság, a társadalombiztosítási tanács és a küldöttek jelölését, majd a jelöltek megválasztását. Az ügyrend tehát fontos aktusok sorozatából áll, s az elnök tisztje és kötelessége segíteni, hogy ezek fegyverzett légkörben, a szakszervezeti demokráciát erősítve menjenek végbe a választói értekezleten.

Igy tehát nagyon fontos, hogy kit választanak az elnöki tisztségre. Mindenképpen olyan dolgozótársat, akit ismer, becsül a tagság és akinek már van gyakorlata az ilyen feladatok megoldásában. Kívánatos, hogy az elnök legyen higgadt, tárgyilagos, türelmes és udvarias a választói értekezlethez. Olyan személy legyen, akinek működése az elnöki tisztségben biztosíték arra, hogy a választói értekezlet (taggyűlés) zavartalanul, az eseményhez méltóan fog lezajlani.

Kiket válasszanak a jelölő bizottságba? Itt is az alapkövetelmény, hogy a bizottság elnöke és tagjai legyenek közismertek, népszerűek, a dolgozók legyenek bizalommal irántuk. Fontos az is, hogy a jelölő bizottság tagjai lehetőleg sze-

mély szerint ismerjenek mindekit és az alapszervezet, illetve hivatal, vagy üzemi területén és az azon kívüli dolgozókkal is megtalálják a kapcsolatot, az alkalmat a véleményük kikérésére. Lényeges, hogy a jelölő bizottságok létszáma páratlan legyen, hiszen a vitás kérdéseket ők is szavazás útján döntenek el.

Hogyan dolgozzék a jelölő bizottság?

A vezetőségválasztás az alapszervezeti kádernak az egyik legfontosabb akciója. Ebből a jelölő bizottságokra nagy és felelőségteljes munka hárul, mert tevékenységük meghatározza a következő öt év szakszervezeti alapszervezeti vezető testületeinek jó munkáját. A jelölő bizottságok a társadalmi tisztségviselői kiválasztásokról a szakszervezeti tagság szerepét és a tudatos szervezett kádernak együttesen kell érvényre juttatni.

Osszába maguk között, hogy ki, mivel beszél. Fontos az, hogy lehetőleg minden szervezett dolgozót keressenek fel és kérjék ki a véleményét, hallgassák meg javaslatát a leendő titkárral, elnökkel és vezetőségi tagokkal (a bizottságokkal), valamint a küldöttek személyéről. E beszélgetéseken a bizottság tagjai ne tegyenek már eleve javaslatokat. A szervezett tagság véleményét, jelölését meg kell ismerniük, azt kell összegezniük.

A jelölő bizottság a dolgozók véleményének kikérése mellett vegye figyelembe a felsőbb irányító szakszervezeti és a helyi pártszervezet véleményét is a vezetőség tagjainak jelölésénél. A bizottság igényelje a felsőbb szakszervezeti szerv véleményét a IX.

(Folytatás a 2. oldalon)

Ünnepségen adták át Sopronban a kongresszusi zászlót, kiváló címet

A Soproni Postaigazgatóság a párt XI. kongresszusát és a felszabadulás 30. évfordulóját köszöntő munkaversenyben elért kiemelkedő eredményeivel elnyerte — a Kiváló Igazgatóság cím mellett — az MSZMP Központi Bizottságának Kongresszusi zászlóját, amelyet április 24-én, a soproni Liszt Ferenc Művelődési Központ dísztermében *Ovári Miklós*, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára adta át. „*Őnök a legtöbbet adták, munkájukat, energiájukat, lelkesedésüket ebben a munkaversenyben*” — mondotta a zászló átadásakor.

További eredményes munkát kívánunk az igazgatóság dolgozóinak!

Kiragadott gondolatokról

írok most, azokról, amelyeket a postás dolgozók vetnek fel a szerkesztőséghez írt levelekben. Tudom, sokkal nagyobb helyet kellene szentelni a lapban azoknak a javaslataknak, amelyeknek kezdeményezői a postások. Mert nagyon sok levélben közérdekű, sokakat érintő dolgokról olvasok.

Elsőként — nagy szeretettel — kell megemlítenem a nyugdíjasainkat. Az egyik leghalásabb dolog róluk, életükéről írni a lapban. Legutóbb például a 100 éves Bacso Béláról emlékeztünk meg, s nem sokkal ezután már levelet kaptunk Szegedről. Náluk is van egy 87 éves nyugdíjas postás, Kovács Sándor, aki 14 éves kora óta dolgozik egyfolytában a Postánál. (1951 óta négyórás-ként). Munkatársa, ismerőse írta hozzánk a levelet. De sajnos, nem írhatunk mindenkiről, akik egytől egyig megérdemelnék. A Postánál nem ritka a 35—40 vagy éppen az 50 éves munkaviszony sem, és rengeteg dolgozik a nyugdíjkorhatár túl is, fiatalos lendülettel.

Sokkal nagyobb problémát okozott az a névtelen levél, amelyet nemrégiben kaptunk. Szombathelyről. (A „névtelenség” párját ritkító dolog a postás levelezők körében.) A „bátor” tollforgató a lehető legrosszabb színben tüntette fel levélében a Vas megyei Távközlési Üzem gazdasági, politikai vezetőit. Korruptióval, részrehajlással, még tolvajlással is vádolta őket. A vasi fővárosban aztán magam tapasztaltam, hogy semmi nem igaz a rágalomokban. A Távközlési Üzem jól dolgozik, dicséretesen teljesíti kötelezettségeit. De van valaki, úgy látszik, aki immár évek óta tetemes munkát ad a megyei rendőrkapitányságnak, a Népi Ellenőrzési Bizottságnak, s most már a Postás Dolgozóknak is. Nem egyszerű csínytevés ez, hanem ártó rosszindulat, amely a szombathelyi üzem áldozatokat is vállaló, becsületos kollektíváját sújtja. Nehéz felismerni az álcázott, megbújó rosszindulatot, de remélhetőleg mihamarabb kivetí majd önmagát ebből a közönségből.

Sokat ártott megjegyzésével a Békéscsaba 2. postahivatalban székelő Járási Szakszervezeti Bizottság egyik tagja. Sokan gyűltek össze a nőnap ünnepségen, s szombat lévén, még a vidékiek is ott voltak. Sha már összevetettek, megkérdezték, hogy miért nem ad a szakszervezet karácsonykor ajándékosmagot a gyerekeknek. „Értsek meg, hogy a szakszervezetnek nincs pénze erre. Tudják maguk, hogy mennyibe került például ez a nőnap is?” — válaszolta a vezetőségi tag. A levélíró — aki szintén az ünnepelték között volt — joggal háborodott fel ennek hallatán. „Lehetséges — írja —, hogy azóta csödbe jutott az szb? Nem hiszem, de erkölcsileg biztos, hogy csödbe jutott...”

En sem hiszem, hogy a vezető elhamarkodott ki-jelentése az szb véleménye volt. Mert a gyermekekről, a nőkről való gondoskodást sok-sok pozitív intézkedés bizonyítja. Lehet, hogy elmaradt a kis karácsonyi csomag, de biztos, hogy az szb a rendelkezésre álló anyagi lehetőségeket más területen, hathatósabban használta fel, ott segítve ezzel, ahol égetően szükség volt rá. De ezt egy vezetőnek másképpen, emberiben és őszintén kell elmagyarázni. Igaza van tehát a levélírónak. Nem azért, mert ez az év — többek között — a nők éve, hanem azért, mert a gondoskodás, a megbecsülés és a tisztelet a nők iránt közügy. És úgy adjuk az ajándékot, hogy az ne valamiféle megszokott kötelesség legyen, hanem természetesség és valódi figyelem.

Szerencsére nem általános az ilyen eset, de ide kívánkozik, hogy ott vagy másutt az országban ne forduljon elő többé ilyesmi.
Rohonyi István

Milyen a véletlen...

Balogh Józsefné, a Budapest 70-es postahivatal rádióosztályán dolgozik, már egy hónapja. Na ez nem azt jelenti, hogy még ennyire új postai dolgozó. De már nagyszaladós, 3 kisgyermek mamája. Nagynehezen jön össze a találkozásunk, mikoris kiderül, hogy 1971 óta dolgozik a 70-es postahivatalnál. Hogyan került oda? „A véletlen hozta. Láttam, hallottam a televízióban egy felhívást” — mondja.

Férje, aki a jelentkezésor elkísérte, annyira meggyőzőnek találta a velük foglalkozó hivatalvezetőt, hogy csupán véletlenül kedve támadt, és nyomban ő is belépett feleségével együtt. Ez már „véletlen a négyzetben”. Aztán jött az akkor nemrég érettségizett új postás házaspár életében a meglepetés. „A Posta megkérdezte”, akarnak-e tanulni és mit? A férj pártiskolára ment, a feleség — e riport főszerzője — a Posta Műszaki Főiskolára jelentkezett. Jelenleg még az előkészítőre jár, és alig kap levegőt, úgy szurkol, hogy a júniusi vizsgán megfeleljen, felvegyék. Igen, postás akar maradni, itt akar tanulni és majd a tanultakat itt hasznosítani. A lakás a szülőké, de a már 9 éves szövetkezeti lakásigényükre a tanács az idén besorolta őket. Így már menni fog a tanulás. Lesz a gyerekeknek is külön szobájuk. A legnagyobb általános iskola első osztálya jár, az utána következő jövőre kerül iskolába, s a legkisebbik még totyog. A férj a Marxista—Leninista Szakosított Egyetem hallgatója. Izgul is a fiatal mama, ne-hogy lemaradjon férje mellett. Közben persze törődik — és nem is keveset — a gyerekekkel. Nem kis gond, nagyon nagy feladat tanulni is, anyának is lenni.

— Akadály a három gyerek? — Nem akadály. Gond, felelősség és nagy-nagy öröm. Ezek az érzések a tanulásban is segítenek, serkentenek — mondja.

— Hogy milyen is a véletlen? Ha 1971-ben (már nem tudják kicsoda) a Posta részéről valaki nem nyilatkozik a televízióban, hogy várják a munkaerőt, stb. ... akkor a Balogh család ma valahol máshol dolgozik. Ha véletlenül a Postának nem állna szándékában képezni, művelni munkaerőt, akkor ez a két tudásra vágyó ember talán elsikkadna a társadalom számára. Ha sikerül Baloghné felvételije és járhat a Posta Műszaki Főiskolára, biztos, hogy szorgalmas, jó szakember válik belőle a Posta és a maga számára. Ha véletlenül a fiatal Balogh házaspár „előbb a kocsit, aztán a kicsit” elméletet majmolná, úgy meg lenne fosztva a három aranyos, okos gyermek nyugtáit minden örömtől.

— Schenker —

A Szovjet Sajtó Napján, május 5-én nyílt meg a Postás Művelődési Központban a „30 éve szabad magyar sajtó” kiállítás, a három évtized alatt hazánkban megjelent hír- és szaklapok anyagából.

Az elmúlt hetek magyar diplomáciai eseményei között tallózza a legjelentősebb történések sorában kell megemlíteni, hogy **Sarlós István**, az MSZMP KB Politikai Bizottságának tagja, a Hazafias Népfőrdő Országos Tanácsának elnöke vezetésével magyar párt- és kormányküldöttség utazott Moszkvába, a Győzelem Napjának ünnepségeire. **Lázár György** miniszterelnök-helyettes vett részt hazánk megbízásából Moszkvában a KGST végrehajtó bizottságának ülésén. Külügyminiszterünk, **Puja Frigyes** Egyiptomban látogatott és ott vezetett államférfiakkal. **Szadat** elnökkel is tárgyalt, **Schulzeis Emil** egészségügyi miniszter Moszkvában járt. Hazánkba látogatott sok más vendég mellett **Ahti Karjalainen** finn külügyminiszter, **K. B. Andersen** dán külügyminiszter, **Nikola Kmezić**, a jugoszláv vaddiszi szocialista autonóm tartomány végrehajtó bizottságának elnöke és **Szaddám Huszein**, az Iraki Köztársaság forradalmi parancsnoki tanácsának elnöke.

Alighanem joggal állapították meg világszerte április utolsó óráiban a rádiók és televíziók gyors híreiben, hogy a történelem óriási lépésének voltak azokban a percekben kortársai:

győzött Dél-Vietnam népe

azaz a felszabadító erők elfoglalták Saigon városát is, amelyet néhány perccel felszabadítása után **Ho Si Minh** város névre keresztelték át. A győzelem a század leghosszabb ideig tartó háborújának, a délkelet-ázsiai harmincéves háborúnak végét jelenti és egyúttal megbizonyosodott, hogy az imperialista világ legnagyobb katonai hatalma sem képes emberrel, fegyverrel, pénzzel, minden ereje összegezésével megállítani a függetlenségükért és szabadságukért küzdő népek előretörését. Egyre-másra érkeznek a hírek a felszabadult Dél-Vietnamból a hétköznapi munka megkezdéséről. Mindenekelőtt azt az anyagi és erkölcsi szemétdobot, romhalmazt kell eltakarítani, amelyet az amerikaiak és bábjaik hagytak hátra. Nyúrási újságírók első beszámolóiból az derült ki, hogy a felszabadító csapatok első osztagai Saigon számos börtönéhez siettek; kinyitották a börtönkapukat és szabaddá engedték az összes politikai foglyot. Az első rendelet egyike a fantasztikus számú mulatóhely bezárásáról intézkedett; megtiltották a szerencsétlét, a kábitó- és a prostitúció. A következő lépések egyike az amerikaiak és a bukkot rezsim által szertdobált felszerelések és értékek összegyűjtése volt. Megkísérelték a termelőmunka is; az újjáépítés és az újat építés is. Északról, a Vietnami Demokratikus Köztársaságból szakmunkások, mérnökök, orvosok tömege érkezett segíteni — többségük

KULPOLITIKA

déli születésű, és az amerikai-barát bábrezim üldözése elől menekült el annak idején. Dél-Vietnam holnapját illetően természetesen sokat beszélnek arról, hogy az egy-séges vietnami nép meg kívánja teremteni egységes államát is. Binh asszony, a forradalmi kormány külügyminisztere egy amerikai újságíróval beszélgetve ezzel kapcsolatban megjegyezte, hogy „napirend-re kerülhet Vietnam békes egyesítése, ám a két országrész között meglevő különbségek miatt ez egy történelmi folyamata eredménye lesz”.

Szerepel a vietnami nép győzelmének jelentősége történelmi fontossága abban a beszédben is, amelyet a Győzelem Napjának harmincadik évfordulója alkalmából mondott **Leonid Breznyev**.

1945 felejthetetlen májusa

emlékezte a győzelemről, annak az emberiség sorsára gyakorolt hatásáról beszélt az SZKP Központi Bizottságának főtájkára, és természetesen a jelen legfontosabb kérdései is ott szerepeltek a jubileumi ünnepségen elmondottakban. „A háború éveiben együttműködünk, és nem is rosszul, annak érdekében, hogy mielőbb befejezzük a háborút. Most egy másik, nem kevésbé fontos, de talán sokkal bonyolultabb feladat megoldásán járhadunk; meg kívánjuk teremteni az együttműködést ahhoz, hogy elejét vehessük egy új világkatasztrófa kirobbanásának.” — hangzottatta Leonid Breznyev és kifejtette, hogy a szocialista világ egyik fontos célkitűzése, hogy a leszerelésről való tárgyalások után most már áttérjünk az államok katonai készülődésének csökkentésével kapcsolatos konkrét megállapodásokra. „Pártunk következetes és töretlen békeszerető politikájának eredményeként a szocialista világhatalom erők, hatalma, és befolyása növekedésének eredményeként elhárul az új világháború kirobbanásának veszélye. Továbbra is mindent megteszünk annak érdekében, hogy végső soron teljesen kiküszöböljük ezt a veszélyt” — mondotta Leonid Breznyev.

Rendkívüli érdeklődéssel várta a világ

a portugál választások

eredményeit. Portugáliában most alkotmányozó nemzetgyűlést választottak, amelynek egyetlen feladata az, hogy fél éven belül (fél év múlva kell majd választani a törvényhozó nemzetgyűlést) kidolgozza az ország új, demokratikus alkotmányát. A szavazatok tizenkét párt között osztottak meg, legtöbb szavazatot a Portugál Szocialista Párt kapta, utána a Demok-

ratikus Néppárt, majd a Portugál Kommunista Párt következett. Alvaro Cunhal az alkotmányozó gyűlési választások eredményéről szólva megjegyezte: „A portugál nép nem akar többé fasizmust, hanem demokráciát és szocializmust akar. Ez az a fő irányzat, amely a néhány napja lezajlott választásokból kirajzolódik. Általánosságban a Fegyveres Erők Mozgalma, az MFA kezében van, amelyről a kommunistáknak az a határozott véleménye van, hogy az a hadsereg soraiban a gyarmati háború éveiben kifejlődött radikális-forradalmi mozgalom. Az MFA kezében e pillanatban határozottan többségben vannak a valóban forradalmi gondolkodású, pozitív erők. A portugál jövődöntéskésztelennül a Portugál Kommunista Párt és a Portugál Szocialista Párt vi-

szonyának alakulása határozza majd meg; a dolgozó tömegek hangsúlyozottan antifasiszta állásfoglalásának jegyében. Tudnunk kell azonban azt is, hogy nem is nagyokára Portugáliába érkezik az egykor leggazdagabb portugál gyarmatról, Angolából két-háromezer ottani telepess, és ezek a tegnapi gyarmati urak éppúgy a reakció nem jelentéktelen erejű tartalékcsoportát jelentik, mint annak idején Franciaországban az

Algeriából hazatelepültek. A jelen viszont egy sor gazdasági gondot is magában foglal. Portugália valaha a gyarmatiból élt, és gazdasági rendszere (nagybirtok, a külföldi tőkével összefonódott ipar) nagyon sokban hasonlít a felszabadulás előtti Magyarországhoz — a reformok, mindenekelőtt a bankok államosítása még csak az első kezdeti lépésekig vitt az átalakulásban.

Gárdos Miklós

Tolósékban az alaposan be-kötözött, sok-sok sebesülése miatt kissé bna Szabadság-szobor, az Egyesült Államok híres jelképe. A „Vorwärts” című nyugatnémet szocialdemokrata hetilap közölte ezt a karikatúrát, amelyen a tolóséket a Kissinger nyakában ülő Gerald Ford tolja, s azt kérdezi: „Hol a legközelebbi kórház, Henry?” A szobor kötésein pedig ott olvasható az amerikai politikáért sebek helyei: Indokína, Izrael, Egyiptom, Szíria, NATO.

A jelölő bizottságok munkájáról

(Folytatás az 1. oldalról)

kongresszus óta funkcióiban volt tiltárról és vezetőségi tagokról. Helyes, ha az szb külön ülésen — esetleg a jelölő bizottság elnökének részvételével — értékeli személy szerint a testület munkáját.

Mindez nélkülözhetetlen ahhoz, hogy a jelölő bizottság teljes tárgylagossággal, biztonsággal dönthessen arról, hogy kit, vagy kiket javasoljon új-raválasztásra a taggyűlésnek a lejáró megbízatású vezetőség-ből.

Munkájukhoz ismerjük meg és használják fel szakszervezetünk elnökségének irányel-veit a szakszervezeti választások káderelőkészítésével kapcsolatos feladatokról. Ebben szakszervezetünk elnöksége arra hívja fel a figyelmet, hogy a személyekre vonatkozó javaslattétel a jelölő bizottságok, a döntés a választói értekezlet joga és feladata. A káder-előkészítés csupán ez — a körültekintő és megalapozott javaslatok kialakítását, s ezzel a helyes döntést — hivatott elő-segíteni.

A személycserék a testületek megerősítésére irányuljanak. Ezért csak ott és olyan változtatást tervezzenek, amelyek kizárólag ezt a célt szolgálják. Az eddigi is eredményesen tevékenykedő, s a dolgozók által elismert tisztségviselőket kérjük meg, hogy továbbra is maradjanak tisztségükben. A magasabb funkcióba történő javaslatnál ezek legjobbjaikat vegyék számításba.

Azoknak a szakszervezeti tisztségviselőknél, akik a következő években — a két választás közti időben — elérik, vagy megközelítik a nyugdíjkorhatárt, biztositásuk, hogy az eddig végzett munkájuk a tag-ság előtt is megkapja méltó elismerését. És ha kedvük, egészségük megengedi, járjuk meg őket, hogy segítsék a nyugdíjas munkabizottság sok irányú tevékenységét.

Az arányos munkamegosztás céljából egy-egy tisztségviselő-nek ne legyen kettőnél több választott szakszervezeti tisztsége.

A testületeket olyan új tagokkal, elsősorban munkásokkal, beosztott dolgozókkal, fiatalokkal, nőikkel kell felfrissíteni, akik közéletti bátorsággal, az adott szintnek megfelelő politikai felkészültséggel rendelkeznek, vagy képesek ezek gyors elsajátítására. Fontos, hogy a szocialista brigádok legjobb vezetői is helyet kapjanak a testületekben.

A testületek tagjainak kiválasztásánál törekedni kell arra, hogy azok összetétele tükrözze az adott hivatal, üzem, terület dolgozóinak összetételét. Ahol például a munkahely jellege szerint kézbesítők vannak többségben, ott célszerű, hogy a szakszervezeti bizottságba is elsősorban ők kerüljenek be. Mivel mód van az alapszervezeti vezetőség létszámának növelésére — és reszort nélküliek is dolgozhatnak a vezetőségben — az alapszervezetek most több, a végrehajtó szolgáltatban dolgozókkal, fiatalokkal frissíthetik, erősíthetik a testületet. A jelölő bizottság-nak ezt számításba kell vennie.

A szakszervezeti választások tudatos előkészítése azt is célozza, hogy a fiatalok nagyobb számarányban kerüljenek a vezetőségekbe. Szakszervezetünk tagságának 34 százaléka 30 éven aluli, ugyanakkor a szakszervezeti szervezetben a tisztségviselők 26 százaléka fiatal. Számáránjuk a bizalmas körben arányos, azonban jóval kevesebb a szakszervezeti bizottságokban, a szakszervezeti tanácsokban. A választás a szakszervezeti mozgalom részére akkor lesz új energiaforrás, ha olyan fiatalokat is megválasztanak, akik a közéleti szereplés túl a szakszervezeti munka végzői is lesznek. A jelölő bizottságoknak fel kell lépni a még több helyen meglévő szemlélet ellen, amely azt tartja, hogy a fiatalok „csak”, vagy „leg-feljebb” ifjúsági felelősök legyenek, mert jó, ha azt is el-végzik. Egyértelmű feladat: tovább javítani a fiatalok arányát a választott testületekben. Arra kell törekedni, hogy a nagy mozgalmi tapasztalattal rendelkező tisztségviselők folyamatosan együtt dolgozzanak a fiatal káderekkel. A jelölő bizottság akkor dolgozik helyesen, ha a vezetőség ilyen körültekintő munkát végez és ezzel együtt érzékeli, hogy nem statisztikai arányról van szó, hanem a szakszervezeti munka tartalmának javításáról. Mert javítani a leg-jobbban végzett munkán is lehet, ha erre nemcsak igény, de készség is van.

Hegedűs István

ORSZÁGOS POSTÁS SZOCIÁLISTA BRIGÁDVETÉLKEDŐ

A győztes brigád

— Nézze a kezem! Csupa seb lett... — mutatja Nemes-tóthy Gézáé, a győztes csapat tagja.

A fekete fiatalasszony való-sággal rosszul van. Elpirul, el-sápad, s fogadja a gratuláció-kat. Puszi jobbról, puszi bal-ról — ölelgetik, csakúgy, mint két társát, Földi Józsefnét és Miltényi Szilárdot. Mindenki mond egy-két elismerő szót, s a riport az újdonsült győzte-ssekkel nehezen készül. A vá-lasz elől elhurcolják őket.

Aztán lassan kiürül a terem, ők kimerülten rognak az asz-tal mellé. Odajön az üzeme-zetőjük és Szarka György, a TIG TSZT titkára.

— A két kislány nagyon szorgalmas volt — mondja a csapat férfi tagja udvariasan.

Ettől a mondattól egy kis vita kerekedik. Mindenki a másíknak tulajdonítja a sikert. Aztán megegyezünk: tanultak — tudnak.

— Szervezetten készültünk — meséli. — Felosztottuk egy-

más közt az anyagot, s estén-ként, éjszakánként, munka után olvastuk a könyveket.

Az egyetlen kérdés, amin pontot veszettek, újból szóba kerül: vitatják, bosszankod-nak, hogyan történhetett...? Aztán mondogatják, milyen szerencse, hogy... Mi lett vol-na, ha... és, hogy milyen sok-at tanultak. Miért? Csak! Mert versenyezni csak úgy le-het, ha nagyon komolyan vesz-szük.

Érdekes, izgalmas verseny volt

„Három évtized a szocializ-mus építésében” — hirdette a transzparens április 26-án dé-lután a Postás Sportegyesület tornacsarnokában, ahol az or-szágos postás brigádvételkedő döntője folyt.

Harminc brigád 3 tagú csa-pata számolt be tudásáról, hogy eldöntésük, kik a legjob-bak a jók között.

A tornacsarnokban nem ma-radt gazdátlanul egyetlen szék sem, mert a versenyzőket az igazgatóságok vezetői és terü-leti titkárok vezetésével népes szurkológárda kísérte el. Itt köszönthették egymást, az eg-riek, pécsiek, vásárhelyiek, szegediek stb.

Bár a verseny csak kettőkor kezdődött, már fél kettőkor mindenki elfoglalta kijelölt helyét. A játékvezető — Gál Iván, a Fővárosi Művelődési Ház igazgatója — fel is hasz-nálta ezt a kis időt, hogy is-mertesse a játék szabályait a versenyzőkkel. Mire ez meg-történt, elfoglalta helyét a zsü-ri is: dr. Palotás Magda, a zsü-ri elnöke, Fatalin János, Poz-vorai György, a VIG MSZMP megbízottjaként dr. Harsányi Zoltán, dr. Bella Mária, Kiss Ernő és Baranyai Gézáé.

A játék első fordulójában totószelvényeket töltöttek ki a versenyzők. Hogy a kérdések nehézségi fokáról némi képet adhassunk, ismertetünk közü-lük néhányat, izelítőként:

„Mikor szünt meg belföldi vonatkozásban a postán a mor-se-rendszerű táviratozás: 1960-ban, vagy 1962-ben?”

„Hányadik kongresszusát tartotta a Postások Szakszerve-zete 1960-ban?”

A totón a maximális pont-szám 18 volt. Sok brigád elér-te. (A versenyzők óvást emel-hettek a zsűrivel szemben, ha valamivel nem értették egyet.)

A totó után diáképek követ-keztek. Pl.: a képen a német hadsereg által megszállt Buda-pestet látták. Mikor történt mindez?

Debreceni Nagttemplom, 1944. december 22-én. Milyen eseményről tájékoztat a kép?

Amíg a versenyzők szorgal-masan jegyezgettek, a szurkol-ók közül is jónéhányan együtt dolgoztak velük. Időnként az asztalok felől segélykérő pil-lantások indultak a nézőtér irányába. Am a távolság miatt a segítő mondatok nem jutot-tak el az első sorokig sem.

De nemcsak a jelenlevők szurkoltak, hanem az otthon-maradottak is. Gyakori vendég volt a postás, aki üdvözlő táv-iratokat hozott az ország min-den részéről.

A diafilmek után került sor a legsikeresebben megoldott feladatokra: az irodalmi kér-

désekre. Itt néhány kivétellel mindenki telitalálatot ért el. Öt költő versét szavalta el egy kislány. A versenyzőknek ki kellett találniuk az íróikat.

Ismét vetítés következett. A képeken a Szovjetunió köztár-saságainak legjellemzőbb épü-letei, a köztársasági zászlók, címerek és egy-egy népművé-szeti motívum volt látható. A köztársaságot kellett felismer-ni és megnevezni. A versen-yzők dicséretére legyen mond-va: ezt az akadályt is könnyen vették.

Ezután egy fiatalember állt a terem közepére. Kezében gít-ár, énekelni kezdett. Ismert dallamokból összeállított kis

csokorból kellett a költők ve-seit megnevezni.

Amíg a zsűri a pontszámok-at értékelte, kikapcsolódás-képpen a következő kis énekre tanította meg a jelenlevőket a gitáros dalnok: „Tiszta forrás, szép szó ez legyen a jelszó és legyél a barátom”... Néhány perc múlva együtt dúdolta a terem a dalocskát. Villámkér-désekkel fejeződött be az első forduló. Ezekkel 40 pontot le-hetett elérni, s bizony eléggé megváltozott az addig kiala-kult sorrend: Végül is a követ-kező hat csapat jutott tovább a második fordulóba: Hámán Kató (TIG), Zugló (TIG), Egyetértés (Szolnok), Crossbar (Debrecen), Gárdonyi (Eger), Nyírség (78-as ph.).

A zsűri elnökének véleménye

Félórás szünet következett, amikor dr. Palotás Magdától a zsűri elnökétől megkérdez-tük, mi a véleménye a ver-seny színvonaláról, a játéko-sok felkészültségéről?

— A szocialista brigádok között hirdettük meg ezt az or-szágos versenyt — mondotta Palotás Magda. — Számomra az a legnagyobb öröm, hogy a jelenlevők nagy része a végre-hajtó szolgálatban dolgozik.

— Ez a verseny is bizonyít-ja, hogy nemcsak a munka fontos. Az lehet csak igazán jó brigádtag, aki művelt, tájéko-zott ember.

— Annak is nagyon örülök, hogy a politikai, szakmai kér-désekben ilyen jól tájékozot-tak dolgozóink. Érdekes volt, hogy a résztvevők között sok a nő és a fiatal. Nagyon szép, hogy a csapatokat elkísérték a gazdasági és társadalmi ve-zetők is, s végig drukkoltak a versenyzőkért. A játék színvo-nala magas, ezt a pontszámok is bizonyítják. S ha arra gon-dolok, hogy ezek az emberek a munka mellett készültek fel, akkor az eredmények különö-sen értékesek.

Eredményhirdetés

Végül a legizgalmasabb fel-adat következett. A játékosok-nak egy-egy történelmi korsa-kot kellett feldolgozniuk, ri-port formájában. Legbravúro-sabban a Kábelfenntartó üzem Hámán Kató brigádjának sike-rült. Munkájukat vastaps kí-sérte. Ez a brigád végig ragyo-góan szerepelt, s így már nem is okozott meglepetést a vég-eredmény, megnyerték a ver-senyt és a vele járó szemé-

lyenkénti 3000 forintos jutal-mat. A második a Zugló Táv-beszélő Központ brigádja lett, a harmadik Eger 1. számú hi-vatalt Gárdonyi brigádja. A negyedik, ötödik, hatodik he-lyezett brigád is ajándékokat kapott, természetesen az összes résztvevő egy-egy oklevelet is emlékkül (a Crossbar, a Nyírség és az Egyetértés brigád lett a 4., 5. és 6. helyezett).

Apróságok verseny közben

Az egyik TSZT-titkár ezzel a mondattal lépett be a terem-be. „Ma új nyakkendőt vettem, mert a mi igazgatóságunkról legalább egy brigád az első három közé kerül!”

Jogos volt a büszkesége, két brigád is az élen végzett. Csak akkor került bajba, amikor a verseny végén a győztesek örömeikben szét akarták vágni a szerencsét hozó nyakkendőt.

Három kislány szamarat hoz-ta a vetétkedőre. Csacsik voltak, mást kellett volna hoz-ni...

„Sem a fekete macska, sem a munkatársaktól kapott dísz-távirat nem hozott szerencsét a Törekvés brigádnak. Erre a vetétkedőre nemcsak szeren-cse kellett.

A Gárdonyi Géza brigád a Miskolci Igazgatóságról jött, Egerből. A játék második for-dulójában játszott meg egy-más között: „a történelmet jobban meg kellett volna tanulnunk...”

Az egyik néző szorgalmasan dolgozott. Megkérdeztem tőle, alkalmi játékos-e?

— Nem, csak együttérzés, figyelem az eredményeket. Né-ze, Debrecenben a területi döntőn az Április 4. brigád győzött, most a Távközlési áll a legjobban a három közül. — mondta. És közben nagyon szerényen, szinte versenyezve, a saját megfejtéseit írta.

Városok képeit vetítették diáról. A játékvezető felszólí-

totta a versenyzőket, hogy aki rosszul látja, jöjjön közelebb. Az egyik versenyző egészen közel ment a vászonhoz, mire a játékvezető ismét megszólalt: „Ha hátulról jobban ismeri az épületet, megkerülheti...”

Egy kék ruhás kislány egy pillanatra odaszaladt a kive-tített képhez és már írta is a jó megfejtést. Szünetben meg-kérdeztem, mit látott egy má-sodperc alatt?

— Nem az a fontos, hogy mit láttam, hanem az, hogy tudtam, hova kell nézni.

A TIG-ről az egyik üzeme-zető mondta: „Ha az első hat közé kerül a brigád, minden tagja három nap jutalomsza-badságot kap.”

A Kossuth brigád táviratot kapott a Nagykanizsa 1-es pos-tahivatal dolgozóitól.

— Milyen aranyosak, hogy így megleptek — mondta az egyik brigádtag. — Csak az a baj, hogy már akkor tudtam, hogy táviratot küldenek, ami-kor megkérdeztek, mi lesz a címünk.

Az egyik néző így mutatta be a versenyző brigádját:

— A kolléga felesége itt ül mellettem, a kolléga férje meg ott a sor végén szurkol.

Valaki így büszkélkedett: „A mi csapatunk a 2-es és a 13-as. A negyedik kérdéscsoportig a 2-esnek minden felelete telita-lálat, a 13-as eredménye pedig nem +1, hanem -1 ponttal

kevesebb.” Ebből is látni lehet, hogy csupa fejszámoló ült a nézőtérén...

Debreceni igazgatóságról két brigád is bejutott a hatos dön-tőbe.

Két csapat is óvást emelt a zsűri döntése ellen, mert az több pontot adott nekik, mint ami járt volna. Hiába, ha egy vetétkedő szocialista...!

Két TSZT-titkár beszélget: — Töletek hány brigád ju-tott a döntőbe? — kérdezi az, akinek igazgatóságáról két brigád van az első hat között.

— Nem tudom, még nem ér-tem rá megszámolni... — fe-leli a másik, akinek a verseny-zői már kiestek a vetétkedőn.

Jó doppingszert használtak Debrecenben. Már a felkészül-és során megérték, hogy az első hat közé került brigád egy hét belföldi, az első három kö-zé került brigád pedig egy hét külföldi üdülést kap jutalmul.

Megkérdeztem a miskolci terület igazgatóját, ő mit ígért a jó versenyzőknek?

— Semmit, nem akartam ezzel is izgatni a versenyzőket.

Valaki verseny után így ke-sergett: „Így bízunk a nők-ben, azt nem tudták megmon-dani, mi március 8.”

Az oldalt írták: Szirmai Ria és Vass Eva

Ötvennégy éve szolgálatban

Tisztelettel from le ezeket a sorokat: Erdősi János forgalmi igazgató 54. szolgálati évét tölti a Magyar Postánál! Ebből 37-et, mint mozgópostás teljesített szolgálatot, ahogy postai nyelven mondják, „tengeleyen”. A Keleti pályaudvar mellett működő 78-as Postahivatal sokszorosán ki-tüntetett Mecsek szocialista brigádjának tagja. Az eredményhez hozzájárult a maga szorgalmas munkájával Erdősi János is. Ma 67 évesen is szép szál, egyenes tartású, fiatalos, derűs ember. Elejétől tíz évét nyugodtan letagadhat.

— Édesapám Kálban postai kirakó volt. Tizenhárom évesen, 1921. december 1-én vettem fel a Postához, mellette dolgoztam, ő volt az első tanítómesterem. Öt évig dolgoztunk együtt, majd Budapestre kerültem. Dolgoztam a 62-es, a 3-as és az újpésti postahivatalban, rövid ideig. 37 éve vagyok a 78-as hivatal dolgozója. Hat elemivel kezdtem a munkámat, majd magánúton, 1940-ben érettségim tettem, később tiszti tanfolyamot végeztem. Szinte nem volt olyan év, hogy ne kaptam volna újabb és újabb kinevezést. Előbb II. osztályú, majd I. osztályú tisztt, főtisztt, felügyelő lettem, 1949-ben főfelügyelő, 1950-ben pedig forgalmi igazgatónak nevezték ki.

— Mikor lett mozgópostás?

— 1927. április 13-án volt az első utam, segéd-szolganak vettem fel. Szombathelyre utaztam, akkor láttam először ezt a várost. Mozgópostásnak lenni akkor is nagy megtiszteltetés, bizalmat jelentett. Soron kívül tettem le a vizsgákat. Mi vonzott erre a munkára? Tizenkilenc éves voltam, meg akartam ismerni az országot, a világot. Imádom az utazást, még ma is, ennyi évi tengelyen töltött idő után. Ez a munkakör kezdettől fogva kordévezményes volt és mindig jól fizetett beosztást jelentett a Postánál. Régen 25 évi tengelyen töltött idő után 55 évesen nyugdíjba mehetett az ember.

— Aki megismeri ezt a munkát, az egykettőre megszereti és hűséges marad hozzá. En is így voltam ezzel. Kisebb megszakítások voltak az életemben, amikor csoportvezető, előadói és osztályvezetői megbízást kaptam, de a szívem visszahúzott a mozgópostára. Szép, izgalmas feladat a miénk. Mindig élvezem a táj szépségét, az utazás izgalmát. Beosztásomnál fogva kieserülő szolgálaton is voltam több szocialista országban és Ausztriában is. Régen 350–380 óra havi szolgálatunk volt, ma már csak 240–250 óra az igénybevétele. De szólni kell arról is, hogy idő közben sokakat javultak a munkakörülményeink. A postavonati rendszer bevezetése, az új, korszerű mozgópostakocsik beállításai, a szociális körülmények javulása, a fizikai munka csökkenése kedvezőbbé tették ezt a munkát, de a menetek gyorsulása bizony nagy munkaintenzitást kíván ma is.

— Jó szolgálatát nagyra értékeli az utánpótlás nevelésében.

— Igen, az eltelt 37 évi mozgópostai szolgálat alatt sok fiatal neveltem erre a szakmára. Szeretettel, türelemmel igyekeztem tanítani a fiatalokat, átadva munkamódszeremet. Ez az idősebb generáció kötelessége. Megbecsült, független munkaterület a miénk, komoly szakmai tudást igényel és nagy felelősséggel jár. Ezt kell megtanítani a fiataloknak, hogy legyen, aki a helyünkbe lépjen, ha mi nyugdíjba megyünk.

— Mit ért el az életében?

Bokros Erzsébet

Sok kedvezmény az egyetemi tanulmányokhoz

Azzal a tervvel kerestük fel a Postavezérgazgatóság oktatási ügyosztályát, hogy megérdeklődjünk: milyen ideai elképzelések vannak a jelentős rétegeket érintő alapfokú műveltség megszerzésére, a hiányzó általános iskolai osztályok pótlására. Ez a téma azonban egy hónappal elhalasztódott, ugyanis Juhari István ügyosztályvezető úgy vélekedett, most aktuálisabb a felsőfokú képzés, a káderutánpótlás biztosításának problémája.

Igazán alátámasztásul: nemcsak a távlati igények kielégítése okoz nagy gondot, hanem napi gondokkal küzdenek. Szegeden megüresedett a gazdasági vezetői poszt. Sopronban úgyszintén, egyszerűen nincs kivel pótolni, szaladgálnak segítségért. Több olyan igazgatóság van, ahol egyetlen közigazgatási egyetemi végzettségű dolgozó sincs, vagy csak egy-kettő.

A személyzeti és kádermunkáról szóló párt- és kormányhatározat után elkészült a minisztériumi utasítás, majd a postai végrehajtási utasítás. Ennek alapján — a közelmúltban — a különböző területeken kibővített személyzeti aktívatervezeteket tartottak, melyeken részt vettek a vezérgazgatóság illetékes vezetői és egy személyzeti. Mindenütt felmérték a jelenlegi helyzetet és az igényeket. A tapasztalatok értékelése most van folyamatban, de a leglényegesebb kérdések már ismertek. Ezekről tájékoztat Juhari István.

— A postaforgalom területén legrosszabb a helyzetünk, ahol a posta dolgozóinak többsége, csaknem 35 ezer ember dolgozik. Nem volt olyan iskolatípus, amely közvetlenül erre a területre képzett volna felsőfokú végzettségű kádereket. A felszabadulás előtt az egyetemi végzettséghez kötött beosztásokba ösztönözték a jelöltek, jól is fizetett a posta, de elsősorban a „nyugdíjas” állás volt a vonzó. Ez a gárda fokozatosan kiöregszik: 1971-ben 320 jogászunk volt, ma már csak 260. További jelentős csökkenés várható, mert sokan mennek nyugdíjba. 1971-ben 132 közigazdászunk volt, jelenleg ugyan 143. de 45-öt azonnal munkába tudnánk még állítani. Sajnos évente, ha ötöt kapunk!

Mennyire ényhi majd a nehéz helyzeten a győri főiskola, ahol megteremtették a postaforgalmi képzés feltételeit?

— A nappali tagozat második évfolyamán még csak húszan tanulnak és 1976-ban végeznek. Ez lesz az első végzős garnitúra. Az első évfolyam — tavaly őszi — már negyven-

nel indult, a levelező tagozat első évfolyamán pedig hétfőven vannak. Az igény? Ki sem merem mondani, pedig ez elég szerény igény: üzemmérnöki képzés kellene a dolgozók 5–6 százalékának. Vagyis 1750–2100 postaforgalmi dolgozónak!

Mi a tennivaló?

— Azt kell elérnünk, hogy egy-egy terület saját igényeit, utánpótlását is biztosítani tudja. Ezért a személyzeti vezetők elsődleges feladata arra mozgosítani, hogy minden igazgatóságról megfelelő létszámot küldjenek a győri főiskola nappali és levelező tagozatára, ne „lasszóval” kelljen fogni a hallgatókat. Sajnos nehezíti a szervezést, hogy a posta- és távközlési forgalom területén a dolgozók nagy százaléka nő, akik általában idegenkednek a matematikától és fizikától, márpedig ebből van a felvételi.

Műszaki területen vannak-e gondok?

— Csak azokon a területeken, ahol nem postai profilú feladatok vannak. Például kevés az építész- és gépészmérnök, márpedig az ötödik öt éves tervidőszakban több mint 10 milliárd forintot beruházásunk lesz. Kellene még erőszámunk villamosmérnök és adatviteli mérnök. Mivel az egyetemről nem „özönlnek” hozzánk az ilyen végzettségű fiatalok, saját dolgozóink képzését kell jobban szorgalmaznunk. Ez vonatkozik a közigazdász- és jogi képzésre is.

Mivel ösztönöznék a tanulásra?

— Messzemenően támogatjuk egyetemre menő dolgozóinkat. Például: egyetemi tanárok igénybevételeivel egyetemi kiegészítő előkészítő tanszék; sikeres felvételi vizsga esetén a költségeket visszatérítjük; a tankönyveket, jegyzeteket megvesszük; konzultálási lehetőséget biztosítunk — munkaidő alatt.

Említettük már, hogy a közelmúltban lezajlott személyzeti aktívatervezeteket tapasztalataink értékelése most folyik. Ha ezzel elkészülnek, mi lesz a további lépés?

— Azután kezdődik meg az érdemi munka. A különböző területeken és a vezérgazgatóság egyes osztályain meghatározzuk a feladatokat, s azok végrehajtását szigorúan ellenőrizni fogjuk, hogy a jelenlegi nagyon elégtelen káderhelyzetet változtassunk — fokozatosan. Tudjuk, hogy a megoldás nem egy-két év feladata, de azonnal el kell kezdeni.

Bánhídi Éva

„Csak postás?!”

Kedves Ismeretlen Kislány!

Az első néhány szót, melyek a legnagyobb természetességgel tollamra kíváncskozának, az indulat diktálná, ezért nem is engedem őket idesorakozni. Hiszen Ön — újfiú postás barátom előadása szerint — tizenhét évesnek szoké bája mögött nem megalkodott dogmavázat visel, inkább csak valami felszínes, talán jómódú családja, rokonsága felől eredő elv-ferdülés ideiglenes áldozata.

Az olvasónak, aki mit sem sejt — csöppet tén szigorúra sikerült bevezetése hátteréről: a címzett ajkbiggyesztes címmel, amellyel elhárította már említett barátom komolyabb udvariási kísérleteit, diktálta ennek a nyílt levélnek sokvoltos feszültségét.

„Csak postás?!” Mondattanilag alig elemezhetően rígyorog ránk ez a kétség. A „postás”-sal még csak elbaldogulunk — de hová helyeztük a „csak”-ot, melyik nyelvtani kategória vállalja vele a rokonságot? Ha össztömeimre hallgatók, minden szabályt figyelmen kívül hagyva, minőséghatározóként könyvelem el. Csak hogy itt — alighanem példátlan módon — a megfújt kilep saját keretei közül, s új tartalmat teremtet, egy élőlényhez, Önhez, kedves újfiú hölgy, kapcsolódik.

Szeretném, ha megértené: az embereket csakis önmaguk értékét, magatartásuk, cselekedeteik alapján szabad mérnünk, s a legnagyobb hibát követjük el, ha előre-gyártott „rangecédulát” ragasztva homlokukra, eleve alá-becsüljük a még meg sem ismert tulajdonságaikat. Ez örökérvényű, abszolút igazság. Fiaat barátom esetében is pontosan alkalmazható, aki „csak postás” létére élénk értelmű, a világ dolgaira érzékeny, gyorsan reagáló, tisztá érzelmi világu, tehát igencsak értékes ember. Ha nem is vesz részt állami oktatásban, autodidakta módon állandóan képezi magát, sokat olvas, eligazodik korunk kérdéseit közt. Szívesen felhozom méntesegére, kedves ismeretlen kislány, hogy valószínűleg még nem alakíthat-ta ki végleges értékrendjét, ítéleteit inkább elsőleges benyomások alapján hozza, s ezeket a döntéseket csak további gyengíti, a már említett „rangecédulázat”.

Higgye el, sok vesztélt rejt magában az embereknek ilyen osztályozása. Eszre sem veszi, s elmaradnak a kapcsolat-teremtés lehetősége, értékes embereket, barátokat veszt, miqm rébreed, hogy egyedül áll sajátos gondolatvilága közepén. Aligha ez a célja!

Füzesi István

KRITIKAI „FÜLLEL...”

A minap gyanútlanul tértem be a 62-es postahivatalba — lehetett úgy este fél 7 körül az idő —, hogy egy csekkel lerójam az IKV felé esedékes rendezési havi penzumomat. Már az ajtóban tapasztaltam, hogy a nagy méretű felvételi terem zsúfolásig teli emberekkel...

Beálltam a szélső ablak irányába feketelő tömeg mögé, töprengve, hogy mikor kerülhetek sorra és vajon nem volna-e szerencsésebb elmenni. Egyszerre ingerült veszekedés félhangjai zúgnak keresztül a termen, az első ablak fölött gyanítom, s fülelni kezdek.

„... emtelen ... nye ... szok.” Az utóbbit egészen tisztán hallom, majd egy hang, magát egykor férfinek mondott, szinte sikoltva: „Majd én megmutatom!” Mi lehet ott, talán vetköztetik a szívnnyók valamelyik dísüpnözü befizetni-vágyót? Talán már verik is egy-mást, innen nem lehet látni. Mindenki érdeklődve figyel és megindul, átragad az embe-

rekre az idegesség, nyugtalan-ság. Közéleben az egymásnak tett megjegyzések, de itt — már a Postát szidják. Mőgülem egy hang rikant egy nevet és az én emberem nagy igyekezettel hátra fordul. Ebből sok mindent megtudok. Később bekapcsolódik a körülöttünk tolongókból egy pár hang. Fény derül az eddigi — számomra — titokra. Miért áll ennyi ideges, veszekedő ember itt ma este. Miért szidják a Postát? „Történet ugyanis, hogy ezek» (értsd a Postát) nagyokosok. „Ezek» tatarozzák a Dob utcai nagy postát, ott csak közledek, fízzethetnek be és vele egyidőben a Majakovszkij utca sarkán levőt is átalakítják. A közelben már csak a Lövéde téri van, de az delután 5-kor bezár...” Haragosan zúg az idezsúfolt tömeg, és ha mindez igaz, hát alighanem jogosan...

Mert a szolgáltatás minőségét nem úgy kell javítani, hogy egyszerre két közeli postahivaltal is „kivonunk” a forgalomból. Mindenki érdeklődve figyel és megindul, átragad az embe-

S. P.

Emlékezés a „hőskorra”

kás (nála laktam). Pont annyit, amennyi a fizetésem. Semmi pénzem nem lévén szabad időmben — mert régen tanultam — hegedültem. Közben szorgalmasan tanultam a rendeleteket, úgy, hogy az 1 éves iskolát tanfolyamelsőként végeztem. Ezután dolgoztam főpénztárban, telefonközpontban, távírdában, a posta minden ágazatában és ezeket szorgommal meg is tanultam. Németül, franciául jól, angolul, ha nem is annyira, de elboldogultam. Ennek köszönhetem, hogy 1929-ben a Postások Londoni Kongresszusán elfogadott csomagdíjszabás kidolgozására a Postavezérgazgatósághoz rendeltek be. És itt esett a „világ nyolcadik csodája”: Innen is mentem nyugdíjba.

— Arra gondolok, mennyit kellett tanulni, szorgoskodni egykor, hogy valakivel megeshessék az a bizonyos „nyolcadik csoda”!

1945-ben a főváros ostromát otthon, a pincében ül végig. És ahogy felszabadul Buda, már indul, vizes a hivatástudat. A 112-es postán jelentkezik, majd névreszóli meghívót kap és a megnyílt Manci-hídon Pestre érkeve, Pápai Lászlónál jelentkeztek.

„Szervezzé meg újra a vezérgazgatóságot” — kapja a megbízatást. Az első lépés a romeltakarítás.

— A Postánál velem együtt még sokan egykor nem ismerték a politikát. „Szakbarbárok” voltunk. A felszabadulás után kevesen jöttek vissza a Postához. Az újraszervezésnél a 19-esek lehetett számítani. Az embereket akkor nem kellett nögtatni a munkára, mindenki, mindent csinált, lelkesek voltak.

Anyag- és emberhiánnyal küszködik, na és az infláció! A kéthetenként változó postai tarifákat kidolgozni! Ebben az időszakban az ország pénzforgalma a Posta útján bonyolódik. Megteremteni a mozgópostát, a kocskákat nyugatról visszahozni, kiavíttatni... A jó forint bejövételével már lehetett időálló szabályozókat készíteni. „Nagy volt a lelkesedés, ontottuk a rendeleteket” — mondja. Majd megindítant a forgalmat, Bécs—Moszkva—Prága felé. Megteremtődött, megteremtették az alapot. És következik az 1947. évi párizsi postakongresszus, ahol a vezérgazgatóval együtt már a világ postái előtt egy új demokratikus államo képviseltek.

S. P.

LÁTOGATÁS AZ RTV MŰSZAKI IGAZGATÓSÁGON

Üzemi demokrácia

A szocializmus építésének jelenlegi szakaszában elengedhetetlen, hogy a dolgozók részt vegyenek munkahelyük irányításában. A X. pártkongresszus már határozatot hozott ennek érdekében az üzemi demokrácia fejlesztéséről. Az igazgatóság törzs-pártszervezete három évvel ezelőtt a határozat nyomán vizsgálta az üzemi demokrácia érvényesülésének fokát, s ahol szükségnek találta, ott a szakmai vezetők segítségével megtette javaslatait.

Ezt követően — a vizsgálat egységessé tétele érdekében — a szakszervezeti bizottságok titkárait közös értekezleten tájékoztatták a felméréssel kapcsolatos tennivalókról, amelyet azután önállóan szerveztek meg és bonyolítottak le. Az eredményről írásban tájékoztatták a szakszervezeti tanácsot, amely a felmérések összegzése után a tapasztalatokat részletesen ismertette a párt- és a szakszervezet titkáraival, és a hiányosságok megszüntetéséhez segítségüket kérte.

Rövid cikk keretében egy ország területére kiterjedő igazgatóság valamennyi eredményét, gondját ismertetni természetesen lehetetlen. Néhány jellemző ténnyel mégis érdemes megismerkedni. Általánosságban elmondható, hogy az üzemi demokrácia érvényesülésének feltételeit biztosították. A meghatározott időben minden szinten megtarják a szükséges értekezleteket.

Megállapították, hogy a brigádértékelések kedvező fórumot biztosítanak az üzemi demokrácia érvényesülésének.

Az értékelésből kitűnik a negatívumok is. A termelési tanácskozásokon az állandó hozzászólók mellett túl sokan hallgatnak azok, akik később, szűkebb körben elmondják véleményüket.

A különböző jelenségeket lehetne még sorolni. Ami összességében minden kétséget kizáróan megállapítható: a jelenlétek szinte, mindenre kiterjedő volta.

Állandó színvonal

Az igazgatóság a 28 postaszerv között az első 10 között van. A verseny színvonalát nemcsak kiemelkedő eredmények (Minisztartanác — SZOT Vándorzászló, Kiváló Igazgatóság kitüntetések, vezérigazgatói, szakszervezeti elismerő oklevelek), hanem a folyamatos színvonal is jellemzi. Nézzük az igazgatóság versenymozgalmának néhány adatát az elmúlt év alapján. A gazdasági eredmény 102,4 százalék volt, ami gyakorlatilag 6 millió forint nyereség többletet jelent. Ezt 80 százalékban nem a létszám, hanem a hatékonyság növelésével érték el. Az anyagikon túl a munka minőségét jellemzi, hogy a megtört 0,04 százalékos üzemkiesési idővel szemben a tényleges üzemkiesés 0,006 ezrelék volt. Ez az talán a legfontosabb. Ide tartozik, hogy az elmúlt évben a labdarúgó világbajnokságot, idén a pártkongresszust hibátlanul tudták közvetíteni nemcsak itthon, de külföldön is.

a Munka Érdemrend bronz fokozatát kapta.

— Az elmúlt évben indult versenyt töretlenül folytatjuk, sőt, ha lehet, növelni szeretnénk az eredményeket, egy fokozottabb energia-takarékosság keretében. Ennek érdekében például a berendezések előfutáit még nagyobb gondossággal kívánjuk végezni és az időtartamot ésszerűen csökkenteni. A végrehajtás a mű-

szakiak fontos, fegyelmezett munkáján múlik. Tevékenységük éves viszonylatban 100 ezreket eredményezhet. Mi a magunk részéről úgy járulunk hozzá mindehhez, hogy a január 2-án kiadott versenyszabályzatunkban részletesen ismertettük minden kollektív és egyéni versenyformát, feltevést, jutalmat. Áttekinthető rendszert dolgozunk ki, melylyel ellenőrizni tudjuk naprakészen a verseny állását, s ha kell, segíteni tudunk. A termelési tanácskozásokra mind több és több olyan dolgozót hívnunk meg, akik közvetlenül részt vesznek a termelésben.

— Szeretnénk, ha a versenyben kitűnő dolgozónk még több jutalmat kapnának. Amennyiben az idei évben ismét az első 10 között sikerül végeznünk, akkor erre meg is lesz az anyagi fedezet.

Egy ember, két feladat

Az Igazgatóság Szakszervezeti Tanácsának titkára, Munka Béla, 1954 óta postás dolgozó. A tervosztályon kezdett dolgozni, amelyet 1970 óta vezet. 20 éve választott tisztségviselő. Bizalmi, majd 10 esztendőn át a törzs szakszervezeti bizottságának tagja, rövid ideig a törzs szb-titkára. 1969-ben választották a szakszervezeti tanács titkárává. Az egyetlen ilyen minőségben, aki nem függetlenül. Szakszervezeti munkája mellett az évek során KISZ- és pártfunkciókat is betöltött.

— Felelősségteljes beosztása a tervezési osztály (32 személy) vezetése nem gátolja-e abban, hogy a titkári teendőket maradéktalanul ellássa? Hogyan tudja ezt a két teendőt egyeztetni?

— A társadalmi munkának nálunk komoly hagyományai vannak. A szakmai vezetés elve, hogy ma már minden vezető végezzen társadalmi munkát. Ilyen módon is vegye ki részét a közös tennivalókból. Szívesen teszek meg minden tölem telhető mások érdekében. Jó érzés örömet okozni, de tudom azt is, hogy nem mindenki elégedett az szt döntéseivel. Ez érthető. Az egyéni és közösségi érdek látzólag nem mindig azonos. Mi igyekszünk a sértődések ellenére is a többség érdekeit szem előtt tartani. A közelmúltban például a dolgozók jogos kezdeményezésére két állomáson is változott a vezető személye. De nézzük inkább a példák helyett, mivel is foglalkozik a mi, mondhatni speciális területünkön az szt.

— A csaknem 70 állomás, üzem és kirendeltség, 18 szb egybefogása jelenti munkánkat. A szakszervezeti tanács munkabizottságokon keresztül végzi feladatát. Nehezíti ezt, hogy az igazgatóság egységei az ország minden táján, szétszórtan üzemelnek. Ezért különösen jelentős a tanács egységes irányítása. A szakszervezeti bizottságok tagjai vallják is, hogy már csak ebben a rendszerben képzelhető el számukra eredményes tevékenység.

— Az érdekvédelem mellett fontosnak tartjuk a munkaverseny-mozgalmakon keresztül a gazdasági eredmények javítását. Száz brigádunk 1218 tagja verseng jelenleg is. A verseny értékelését a dolgozókkal közösen kialakított szabályzat rögzíti. Kiemelkedőek az El-üzem címért folytatott versengések és számtalók az egyéni versenyek is.

— Sokat fejlődünk szociális téren. A társadalmi szervek képviselőinek részvételével történni az építési kölcsönök javaslatainak előterjesztése. Úgy érezzük, ilyen módon igazságos a hitelakció. 74-ben 45-en kaptak, összesen 3 millió 200 ezer forint kölcsönt. Egy-millióval többet, mint 1973-ban. 50 személlyel több ment üdülni. Ezen a téren az a problémánk, hogy a megyei szakszervezeti tanácsok nem adnak megfelelő mennyiségű SZOT-beutalót. Ez ügyben is tettünk már lépéseket.

A nehézségek ellenére a Postások Szakszervezete többször kifejezte elismerését. Ez véleményem szerint annak köszönhető, hogy a munkabizottságok vezetői és a felkért aktívák számottevő szakmai tennivalóik mellett is elvégzik a sokszor áldozatokkal járó szakszervezeti munkát. Örömmel ragadom meg az alkalmat, hogy fáradtságukat ezután is megköszönjem, és kérjem őket, a továbbiakban is vegyék ki részüket növekvő feladataink megoldásából.

Sajátjuknak érzik az állomást

A balatonszabadi rádióállomásra — ahonnan Dunántúl a Petőfi műsort kapja — Elűzem ünnepség alkalmából látogatunk el. Ha nem tudtam volna, hová fordult a gépkocsi, nyugodtan gondolhattam volna, üdülőtelepre érkezünk, olyan szépen épült virágoskert, fenyves, gyümölcsös veszi körül az állomást.

Az étkezőben már gyülekeztek a dolgozók. A kitüntetés, a jutalmak átadását rövid termelési értekezlet előzte meg. Wirth Gyula, állomásvezető beszámolóját több hozzászólás követte. Jellemző, hogy mindenki valamilyen konkrétumot említett. Egyetlen frázis sem hangzott el.

— Brachna János, a szakma ifjú mérnöke címért folyó versenyben első lett. Április 4-e alkalmából mindkét szocialista brigádunk bronz fokozatot kapott. A 30. évforduló tiszteletére rendezett vetélkedőn egyik csapatunk első lett a területi döntőben. Polgári fegyveres őrségünk csapata is a legjobbak közé került. De ezek mind eredmények. Az alap az a kollektív szellem, amely állomásunkon a brigádunk segítségével meghonosodott. De erről talán nyilatkoznak nekünk személyesen.

került 0,002 ezrelékre csökkenteni. Ez 8 ezer óra adásidőből mindössze 10—12 percet jelent. A torzítási érték is a megengedett határon belül volt. Anyagköltségeinket is sikerült 56 ezer forinttal csökkenteni. Az 1 millió 400 ezer forintos készlet szintet mintegy 80 ezer forinttal leszorítottuk! Mindez természetesen az ésszerűség határain belül, mert az sem jó, ha túl nagy a megtakarítás. Üzemi balesetünk nem volt, az adminisztratív fegyelmet is maximálisan betartottuk. S a sok egyéni eredmény is mindmind részese az elért eredménynek.

— Hasonló tényekről számolt be Varga Károly, a Petőfi brigád vezetője. Ez a kollektíva 13 alkalommal kapott kitüntetést. Több arany fokozattal is dicsekedhetnek. Az üzemeltetéstől a társadalmi munkáig mindent egyforma lelkesedéssel végeznek a brigád tagjai. Ott voltak a tisztai árvízmel, de az elsők között vannak a sportban is. A brigádvezetők szavaiból kicsendül az egymásért, mindannyiukért végzett munka öröme. S ami talán túl az eredményeken, a legjobban tettett, a miérte nem valamiféle megfoghatatlan belső indoklással válaszoltak, de tényleg említették, hogy itt mindenkit mindenről megkérdeznek. Ezért érzik magukénak az állomást, ezért végeznek minden munkát egyforma lelkesedéssel.

— Elsősorban talán a minőségi mutatók javulásának. A túrt 0,008 ezrelék zavaridőt is.

gád vezetője sikereiket tulajdonítja, hogy az állomás személyzete egyenrangú társaként kezeli az őrséget. Otthon érzik magukat. Munkájuk mellett valamennyien tanulnak. Részt vesznek az állomás parkosításában, szépitésében, szakipari tevékenységben is. Vegyünk, ha kell. Minden formában segítik egymást.

— Horváth János I., a Zalka brigád vezetője.

Mindenkit ismer

Becz Sándor 1959 óta a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság vezetője. Mérnök és közgazdász egyben. Irhat nekünk még adatokat, de azt hiszem, egy tény mindennél alkalmasabb bemutatására. Munkatársai azt mesélik, mindenkit személy szerint ismer! Nem kis dolog ez, ha több mint másfél ezer emberről van szó. Közös vidéki utunk alkalmával magam is tapasztaltam. Balatonszabadi üzemünkön úgy beszélgettem a dolgozókkal mindennapi életükről, mintha állandóan közöttük élne. Bevezetőben arra kértem, ismertesse röviden az igazgatóság elmúlt másfél évtizedét.

— Igazgatóságunk mai formájában a televízióval együtt kezdett fejlődni. Hirtelen szinte megoldhatatlannak tűnő személyzeti gondokkal kerültek akkor szembe. Az első időben létszámunk mintegy 15—20 százaléka volt csak régi, tapasztalt dolgozó. Rájuk várt a feladat, hogy a fiatalokat — akiknek többsége a Puskás Tivadar Technikumból került ki — betanítsák. Mondhatni, eredményes munkát végeztek. Alig 15 év alatt kialakult a mai 1600 főtörzsgárda. Ez a magyarárzata annak, hogy az átlagéletkor nálunk 35 év alatt van.

61 állomást üzemeltetünk, és két üzemmel rendelkezünk, amelyek javításokat, és olyan

mechanikai munkákat végeznek, amelyeket az állomások saját erőből képtelenek volna elvégezni. Állásértékünk az elmúlt év végén meghaladta a 2,5 milliárd forintot.

Csaknem 2 és fél millió rádió- és 2,4 millió tv-előfizető részére biztosítjuk a vételt. A rádió esetében ez a rövid, közép és URH hullámhosszon évi 200 ezer órát jelent. A tv adása is megközelíti a 4000 órát. Mintegy 1100 személy vesz részt a közvetlen termelésben, a hozzájuk tartozó irányító, kiszolgáló személyzet és őrség segítségével. 220-nál több felsőfokú végzettségű dolgozónk, 771 technikuskunk, 307 szakmunkásunk van. Segédmunkásaink is igyekeznek legalább a 8 általánost elvégezni.

Munkaerő-fluktuációnk minimális. Főleg a döntő fontosságú területeken és ez nem véletlen. Vezetőségünk fontos feladatunknak tekintti a kedvező munkahelyi légkör kialakítását. Fiatal közgazdászaink gondos felmérések alapján „Ember és munkahely” címmel tanulmányt készítettünk, melyből kitűnt, hogy dolgozóink legalább olyan mértékben igénylik a jó közérzetet, mint a megfelelő anyagi lehetőségeket. Meg is tesszük ennek érdekében minden tőlünk telhető. Szabadidejük ésszerű felhasználását segítjük, tanulmányukat támogatjuk, a másutt végzett munkát engedélyezzük. A beosztás — 24 óra szolgálat, 48 szabad — módot ad erre.

— Röviden, így élünk jelenleg. A jövő? Az igények nőnek, megjelent az URH, ezen belül a sztereóműsor. Új URH-adóhálózatot kell építenünk, amely pótolja, kiegészíti a középhullámú adást, amelynek, mint ismeretes, a nemzetközi szabályok miatt nem lehet tovább növelni az erősségét. A komplett hálózat — minden frekvencián azonos értékű tartalékadóval — tíz év múlva készül el. Egyidejűleg tovább bővül a tv II. műsorának adóhálózata. 1978-ra megépül Taliándörögdön az úrtávközlési földi állomás, amely beláthatatlan távlatokat nyit.

A gond nálunk is a munkahely. Minél kisebb létszámmal kell megoldani az új feladatokat. A felügyelet nélküli üzemelő állomásoké a jövő. Az újak így épülnek, a régieket igyekszünk átalakítani, mert így csak karbantartó, hibaelhárító és ellenőrző tevékenységre van szükség.

Ez a fejlesztés foglalkoztatja az igazgatót és munkatársait jelenleg. Mit követel a jövő? Ki tudja! Egy biztos. Ez a kollektíva, mint a múltban, a jövőben is komoly feladat megoldására képes!

Balatonszabadiiban, az élüzemünnepségen

MONDATOKBAN AZ IGAZGATÓSÁGRÓL

- Az igazgatóság létszáma: 1640.
- Az 1 főre eső termelési érték a múlt évben: 406 ezer forint, 10 százalékkal több, mint 1973-ban.
- Az állásérték 36 százaléka, 594 dolgozó 30 éven aluli fiatal.
- Az összes állomás üzemeltetéséhez biztosított készlet értéke 111 millió forint.
- Az országot behálózó, tv-másort továbbító mikrohullámú lánc hossza már jelenleg is 1752 léghilométer.
- A rádió, televízió, mirohullámú és távbeszélő összeköttetések saját hibából eredő üzemkiesése 1974-ben 0,006 ezrelék volt, ami 915 percek felel meg.

Az oldalt írta: Mátéffy Zoltán

„Klubok közötti klub”

A Postás Művelődési Központban az ifjúsági klub tagjainak csak 55 százaléka postás. Talán nem is a klub létszámához viszonyítva alacsony ez a szám, inkább ahhoz, amelyen sok fiatal postás dolgozik Budapesten. Erdemes volna sokuknak eljární ide, hiszen egyéves fennállása után megkapta a Kiváló Ifjúsági Klub kitüntetését.

lottam: „Kezdjük el”. Elsőként a terem, csend lett és a kifeszített mozivászon megjelent a felirat: „Hogyan lett a vakondnak nadrágja?”

Igy indult az első gyermekmatiné, s ezután minden hónapban egy vasárnap délelőtt a gyerekek lesz a terem.

— Nem baj, hogy ma kevesen jöttek — mondta Nagy Ferenc, a gyerekmatiné szervezője. — Akik itt vannak, azok majd elmondják a többieknek...

Ez az egy esemény jellemző az egész klubra. Mindig új, mindig friss ötlettel gazdagít-

ják a fiatalok saját életüket. Még egy új született ezen a napon: megalakult a „Klubok közötti klub”, a „Fókusz”. Ez a MAHART, MRT, a Divatfórássz Szövetkezet és a postás szervezetek klubjait fogja össze. Úgy tervezik, hogy közös tagsági igazolványt és közös programfüzetet adnak ki. A programok megszervezésében is segítik egymást. Olyan előadókat, művészeket hívnak meg, akik közvetlen hangulatot teremtve, felejthetetlen élményt nyújtanak hallgatóiknak.

Ezután minden hónap elején gyermekmatiné lesz

Pécs — Tömegsport

Területünk tömegsport-tevékenysége az üzemi, hivatali tömegsportcsoportokra és a Postás Sportkörre épül.

1973-ban Pécssett dícséretre méltó kezdeményezés volt a Sportkör részéről a „Fuss az egészségedért” kocogómozgalmat megszervezésére, amelyért mint a város első ilyen jellegű akciójaért, a Testnevelési és Sportfelügyelőségtől is dícséretet kaptunk. Azóta 1974-ben is megszerveztük a most már hagyományos kocogómozgalmat.

1971-től évenként megrendeztük a területi kispályás labdarúgó kupát, 4 megye labdarúgóinak részvételével. A legjelentősebb tömegsport eseményünk a 2 évenként megtartott 2 napos területi postás tömegsport verseny, amelyet Pécssett, a Postás Sporttelepen rendeztünk meg, átlagban 200 versenyző részvételével, atléтика, kispályás labdarúgás, asztalitenisz és sakk versenyszámokban. Nagyobb postaszerveink (Gépjármű Szállítási Üzem, Postaigazgatóság, Távközlési Üzemek) egész évben folyamatos házbajnokságokat szerveznek. Ugyanakkor rendezések voltak a műszaki üzemek, valamint a pécsi és vidéki postaszervek közötti kispályás labdarúgó csapat-találkozók is.

A jelentősebb sportversenyeket Pécssett rendeztük meg, mivel csak itt áll rendelkezésre saját sportlétesítmény. A tömegsport igények mind teljesebb kielégítése érdekében a Postás Sporttelepen társadalmi munkával salakos pálya készült a kispályás labdarúgók részére. Női dolgozóink kérésének megfelelően pedig egy tollaslabdapálya építését.

Nagykanizsán és Zalaegerszegen is egész évben folyamatos tömegsport rendezvények voltak. Részt vettek a Zala megyei SZMT kocogóversenyén, többször segítséget nyújtottak egyéb sportmegmozdulások szervezésében is a Zala megyei SZMT-nek, Komlón ahol 1971-ben alakult meg a Sportkör, még nagy eredményekről nem számolhatunk be, a labdarúgók vettek részt a járási bajnokságban. Sok nehézséget okoz az is, hogy kevés itt a sportlétesítmény, így még az igazolt versenyzők edzése is korlátozott. A mostoha körülmények miatt 1974. decembereben legfiatalabb sportkörünk megszűnt tevékenységét.

A tömegsportban rendszeresen részt vevők száma évente közel 1000 postás. A munkahelyi testnevelés általános bevezetését a forgalmi postahivataloknál az igénybe vevőkkel való állandó folyamatos kapcsolat akadályozza. Így csak néhány munkahelyen — mint a Gazdasági Hivatal, Központi Kezelő Iroda, Postaigazgatóság, Baranya megyei Távközlési Üzem belső dolgozói között tudtuk megszervezni.

Postás Sportkör 1971-től Pécssett, Zalaegerszegen és Nagykanizsán működik. Pécssett a labdarúgó, kosárlabda női, férfi és természetbarát szakosztályokban 154-en sportolnak, Zalaegerszegen 42 igazolt versenyzővel kispályás labdarúgó, asztalitenisz, természetjáró és sakk szakosztály működik, tömegsport jelleggel. Nagykanizsán 14 igazolt versenyzővel természetjáró szakosztály, asztalitenisz és sakk tömegsportcsoportot találhatunk.

Területünkön különösen népszerű a természetjárás. 1972-ben Zalaegerszegen rendeztük meg az országos postás természetbarát találkozót, 1973 őszén pedig a Göcsej Kupát. (1975-ben Pécs lesz a színhelye az országos postás természetbarát találkozóknak.)

Nagykanizsán a sportköri vezetők aktivitását mutatja, hogy évenként a természetjáró szakosztály 14 megyei-városi versenyen és 22 túrán vett részt.

Pécssett a természetjáró szakosztály havonta tervez túrákat. Gondjaink között kell megemlíteni, hogy csak a Pécsi Postás Sporttelep felel meg a követelményeknek, ugyanis a jól felszerelt és gondosan karbantartott 8 holdas sporttelepen mind az egyesületi, mind az alkalmasszerűen sportoló dolgozók számára alkalmas körülmények között biztosít sportolási lehetőséget. Sajnos a szükséges pénzeszközök megteremtése érdekében a sportkör arra kényyszerül, hogy a sporttelepet szerződésben szabályozott módon bérbe adja.

A többi sportkörünkénél külső forrásból (Városi TS) származó támogatásra — a jelenlegi gyakorlatot figyelembe véve — a jövőben sem számíthatunk.

Nyaka Lajos
Pécs, TSZT

Pécsi hírek

Pécssett befejeződtek a Szakma Ifjú Mestere, Kiváló Ifjú Szakmunkás és a Kiváló Ifjú Munkás vizsgázatok. A kezek 400 jelentkező közül 371 versenyző ült bizottság elé. 210-en a forgalomból, 149-en műszakiak és 12 adminisztratív dolgozó. Különösen örvendetes a minden szakképzétségi nélküli dolgozók versenyzési kedve. Hetven fővel háromszor több volt, mint az előző évben. A legtöbben a kezelési pénziárból és a távbeszélő kezelésből vizsgáztak. De örvendetes emelkedett a kézbesítői szolgálatból jelentkezettek száma is.

★

A pécsi postások fotószak-köre a felszabadulás 30. évfordulójára kiállításra, képekkel mutatta be Pécs új arculatát, postás, munkás és paraszt témákkal jelentkezett. A Fotó című országos szaklap is többször foglalkozott már a pécsi postás szakkör egyre jobb munkájával. A Mecseki Fotó klub által zsűrizett kiállítás első díját Tardó László, a Pécs Városi Szervezői Üzem dolgozója nyerte. De komoly elismerést kaptak **Pressmayer Győző** (Komló) és **Hart Gyula** (Igazgatóság) képei is.

★

A Postások Szakszervezete Pécsi Területi Tanácsa jubileumi hangversenyt rendezett Pécssett. Ünnepi megnyitót dr. Jávor János postafőtáncos, a Magyar Partizán Szövetség tagja mondott. A több száz főnyi postás hallgatóság lelkesen ünnepelte a Budapesti Postás Szimfonikus Zenekart, dr. Vasadi Balogh Lajos zeneigazgatót, a zenekar vezető karnagyát és a közreműködő **Essenyi Irmát**, a Magyar Állami Operaház magánénekését, **Palcsó Sándor** érdemes művészt és **Antalfy Albert** Liszt-díjas énekművészt.

★

Pécs Megyei Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága Arany Diploma oklevelet adományozott az „Egy napot Pécsért” mozgalom keretében végzett társadalmi munkáért a Pécsi Postás Sport Egyesületnek és a Pécs 1. számú postahivatal Árpilis 4. szocialista brigádjának.

HALOTTAINK

Alexa Mária (Postavezérgazgatóság), **Lóránd Antal** (Postás Zenekar), **Cseh Ferenc** (Budapest 62. h.v.), **Szatmári István** (Értékcikk rakta), **Vasadi József** (Posta Tőkömle), **Toronyai József** (Kisérleti Állomás), **Balogh László** (Helyközi Táv. Ig.), **Tóth Imréné** (Budapest 62. h.v.), **Bodó Imre** (Vidéki Igazgatóság), **Holczer Jenőné** (Budapest 70. h.v.), **Kövecz Emília** (Budapest 70. Pénzváltás), **Özv. Bakócs Géza** (Budapest 4. h.v.), **Almási Sándor** (Kálócza Posta), **Keller Teréz** (Lipót Központ), **Müller Gyula** (Központi Hírlap Iroda) és **Bogdányi Bertalan** (Szociális Hivatal).

Mi van, doki?

Végy négy bőröndöt! (Magától értetődően megszólalásig hasonlít!)

Tulajdonosaikat valamilyen furfanggal hozd össze ugyanazon a színhelyen, — mondjuk egy világhírű szalámbadában. (Azért hiszem ilyen célra a san franciscói Bristol Hotel minden tekintetben megfelel.) Legyen az első bőrönd egy jóképű, de némileg gyámoltalan tudósé, akit markáiban tart rámenős menyasszonya. A második: üres zsebű, ám annál szeleburdibb leányé, a harmadik valamiféle diplomataé, a negyedik egy egyszerű milliommósé.

Kinek-kinek más van a bőröndjében!

Az is nyilvánvaló, hogy a diplomata titkos iratokat visz (tehát követik) és papírjaira pályáznak. A milliommóséknak vagyonról érkező híreket fényes szákmányt. Ehhez képest a tudós meg a leány csomagja érdektelen. Az egyikben kövek vannak, amelyek zseniális elméletet igazolnak, a másikban a gyakorlati megélhetéshez szükséges „fényes ruhatár” található.

S a végzet úgy akarja (vagy a film három forgatókönyvírója), hogy a négy bőrönd szüntelenül összekeveredjen.

Peter Bogdanovich, a néhány esztendője feltűnt kitűnő amerikai rendező erre a négy bőröndre és számos kitűnő színészre építi a maga pokolian mulatságos burleszkjét. Munkája — mondhatnánk így — elméleti kutatásainak valóra váltása. Korábban ugyanis,

mint a filmtörténész-újságíró a régi mesterek klasszikus alkotásait bújta, s elsajátította mindazt, amit eltanulhatott tőlük.

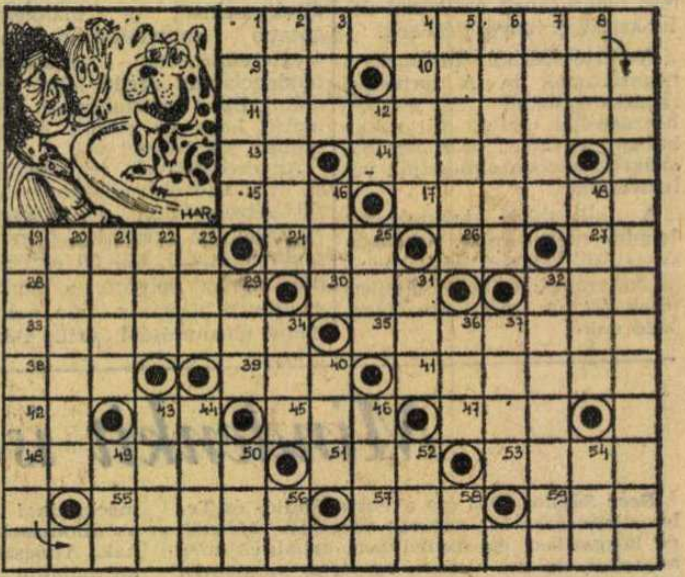
„Mi van, doki?” ilyen formában burleszk antológiának is tekinthető. Modern köntösben felvonulnak benne mindazok az ötletek, fogások, dramaturgiai receptek, amelyek apáinkat, nagyapáinkat megkacagatták. Más szóval, rendkívül nagy szerep jut a félreértéseknek, összetévesztéseknek, repülnek a habostorták, számuldanak a gépkocsik, s a matematikai pontossággal kiszámított fordulatok egy bizonyos ponton eszeveszett hajszába torkoltnak az ősi recept szerint.

S bármilyen ősi is a recept: nevetünk rajta. Nem azért, mert a csese-mónéknak minden vicc új, hanem mert **Peter Bogdanovich** mesterségbelileg mindent magas fokon valósít meg. A burleszk — ez filmtörténeti tény — a tizes években **MacK Sennették** idején iparág volt. Ha ma nem is áll külön műhely rendelkezésre erre a célra, Bogdanovich mégis gondosan ügyel arra, hogy filmjének biztos szerkezete, jó tempója, ezernyi ötlete legyen.

A szereplőgárdából elsősorban **Barbra Streisand** nevével kell kiemelni. Ő Judy Maxwell, az üres zsebű, kétes múltú leány. Groteszk humorra, sokoldalú színészi tehetségre, biztos izlésre a siker egyik titka. **Ryan O'Neil** (a Love Story férfi hőse) mellette inkább csak rokonszenves jelenség.

Abel Péter

Kellemetlen mutatvány

A cirkuszi konferanszié bejelenti: „Egy idomított kutya következik, melynek egyedülálló tulajdonsága, kitalálja a nők életkorát!”

A nézőtérben mozgás támad, a nők tolonganak a kijárat felé.

— Hölgyeim! — kiáltja a konferanszié — (folyt. a vizs. 1. és függ. 19. alatt.)

VIZSZINTES:

1. A konferanszié szavai. 9. Határozószó. 10. Fuss! 11. A Moldovai és Ukrán SZSZK része. 13. Mássalhangzó kiejtve. 14. ...potág — emberevő. 15. Filmszínészno keresztneve. 17. Megzavarodott Ofélia! 19. Kereskedelem a régmúltban. 24. Idegen három. 26. Római pénz (ford.). 27. Népköltárság. 28. Franciából származó rendfokozat, népiesen. 30. Tejtermék. 32. Helyhatározó szó. 33. Görög mitológiai királylány. 35. Nehezen elérhető a kispénzű emberek számára. 38. Azonos mássalhangzó. 39. Stílus. 41. Római férfinév (névelővel). 42. Csapadék. 43. Görög betű (ford.). 45. Jugoszláv város. 47. Idegen folyó. 48. Egyesült (angol). 51. Ilyen szó is van! 53. Kevert Gyám. 55. Orosz nép. 57. Németből származó hajó. 59. Irodalmi mű.

FÜGGŐLEGES:

1. Testrészt (költőiesen). 2. Fen. 3. Polytoneességi hiány. 4. Norma betűi keverve. 5. ...causa — haláleset miatt (lat.). 6. Névelős hangszer. 7. Lop. 8. Becézett női név. 12. Névelő (ford.). 16. Zsvaj, lárma. 18. NDK fiatal úszóbajnoka. 19. A konferanszié szavainak folytatása. 20. ...fordul (elmegy). 21. Férfinév. 22. MZA. 23. Kőnyörög. 25. Női becenév (ford.). 29. Férfi ruhadarab. 31. Időhatározó szó. 32. Tér a főváros VI. kerületében. 34. Bibliai bárkás (ford.). 36. Per keverten. 37. Német env. 40. Szám. 43. Csikós is teszi. 44. Amerikai állampolgár. 46. Időhatározó szó. 49. Fehérnemű. 50. Dobzsem része. 52. ...Novak. 54. Becézett férfinév. 56. Édes azonos hangzó. 58. Házállat.

— Bánhidi —

A megtejtést kérjük 1975. május 30-ig beküldeni.

Az előző számunkban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése: vízszintes 2.: *De papa, ott csak egy ember áll!* Függőleges 12.: *Nem is állva akarok vezetni!*

Könyvjutalmat nyertek: **Bodnár Pál** (Tata), **Polyák István** (Budapest), **Soproni Angéla** (Szécsény), **Szabadi István** (Tihany) és **Takács Bláné** (Dunavecse).

Hétköznapi emberség

A megszokott dő vonalon autóbusszon. „Hagyd” — Egykedvűen, ki-csít fázósan vártam a megállók fogódsát. Hátam mögött idős, fejkendős néni kapaszkodott az ülés fogójába. Előtte korosabb asszony ült, mellette a férje. A fordultam csak hátra.

kapaszkodó-fiatalembert állt. Gyengéden megfogta a néni felnyújtott karját és szó nélkül visszahozta kezét az ülés fogójára. Jóleső csend lett, csak a busz motorja zúgott és valahogyan melegebb lett.

Nem volt nagy dolog. Ez nem volt esemény, egy rövid hírbem sem lehetne megemléteni. Valami mégis történt, egy mozdulat, egy kis hétköznapi emberség.

— Sz —

„Kapaszkodjon fönt!” — kiáltott a néni. Az csodálkozva nézett a férjére, hol a fölötté magasanéni mellett egy

Pályázat könyvjutalmakkal

Mit tudunk a CSÉB-ről?

A Postás Dolgozó szerkesztősége és az Állami Biztosító egyfordulós közös pályázatot hirdet. A 13 pontos CSÉB-TOTO helyes megfejtői között 12, egyenként ötven forintot könyvjutalmat sorsolunk ki.

1. Beléphet-e a CSÉB tagjai közé az a dolgozó, aki már betegállományban van?
2. Beléphet-e a CSÉB tagjai közé az a dolgozó, aki már nyugdíjas?
3. Jár-e kórházi ápolási térítés annak, aki hét hónapja tagja a CSÉB 40-nek?
4. Kaphat-e 100 ezer forintot az, aki 100 százalékos rokkantságot vált és érvényes CSÉB 40-es biztosítása van?
5. Az územben történeti körülményesítés esetén szükség van-e munkahelyi igazolásra?
6. Csontrepedéskor jár-e 400 forint a CSÉB-tagoknak?
7. Magával viszi-e a dolgozó a Mil-lapon a CSÉB-tagságot?
8. 51 százalékos rokkantság esetén kell-e a CSÉB-tagdíjat tovább fizetni?
9. Kaphat-e segélyt egy évnél régebbi tagnal rendelkező dolgozó 30 napot meghaladó, nem baleseti eredetű betegállomány esetén?
10. Ha a férj és a feleség is CSÉB-tag, kaphatnak-e mindketten segélyt gyermekük születése esetén?
11. Három új egyedejű eltörése esetén kaphat-e háromszor 400 forint baleseti térítést a CSÉB-tag?
12. Kaphat-e kétszer egy évben a CSÉB-tag szociális segélyt?
13. Van-e mód arra, hogy nyugdíjas dolgozó egyénileg, postai úton fizesse CSÉB-tagsági díját?

A 13 válasz mindegyike csakis „igen” vagy „nem” lehet. A megfejtéseket május 31-ig kérjük beküldeni a Postás Dolgozó szerkesztőséghez (1406 Budapest, Pf. 14.).

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének Lapja Szerkesztő: Botos László Felelős szerkesztő: Rohonyi István Szerkesztőség: 1146 Budapest XIV. Cházár Andráss utca 13.

Telefon: 628-777

Kiadja: a Népszava Lapidárió Vállalat

1964 Budapest, VII. Rákóczi út 34.

Telefon: 224-815

A kiadásért felel: GABOR MARTON igazgató Szikra Lapnyomda, Budapest